

Atenție la lupta spirituală! (2 Cronici 7:11-22)

Introducere:

1. Dumnezeu VT este la fel cu Acela al NT
2. Templul Duhului Sfânt/Casa lui D-zeu este stâlpul și temelie adevărului. Trebuie să știm cum să ne comportăm în Biserică. (1 Tim. 3:14-15)
3. Cel rău are planuri rele împotriva Bisericii.

I. Răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunea lui Solomon

- Momentul: după 13 ani de la rugăciunea făcută
- După 13 ani Domnul reia răspunsul, și îl reia sub forma unei atenționări.
- Solomon a încheiat două zidirea casei Domnului și zidirea casei sale. A ajuns la un punct fără proiecte clare. Și aici, în acest punct vulnerabilitatea crește. De aceea I se descoperă a doua oară și îi transmite un mesaj menit să îl pregătească și să îl ajute pentru atacurile ce vor urma.
- Răspunsul lui Dumnezeu insistă pe condiția de nenegociat a ascultării totale de poruncile Domnului. Dumnezeu îi aduce aminte lui Solomon că:
 - Promisiunile Sale minunate au fost, sunt și vor rămâne CONDIȚIONATE de ascultarea de Domnul.
 - El va împlini până la capăt promisiunile Sale doar dacă beneficiarii lor vor păzi întru totul poruncile Domnului.
 - Domnul este drept, sfânt și intransigent să pedepsească neascultarea de poruncile Domnului.
 - Nimeni și Nimic nu Îl vor opri pe Domnul să pedepsească fărădelegea celui ce se abate de la El:

II. Lecții fundamentale extrase din viața și lucrarea lui Solomon:

1. Inima omului este nespuse de înșelătoare și deznădăjduit de rea, și lupta cu slăbiciunile acesteia este principala luptă a vieții, o luptă ce trebuie dusă până la capăt. Inima rămâne vulnerabilă indiferent de anii de credință, de minunatele fapte de credincioșie pe care le facem și de măreția darurilor și înțelepciunii primite de sus!
2. Inima devine foarte vulnerabilă în vremurile de pace, de succes, de bine și de prosperitate. De aceea, pacea și succesul sunt un TEST și nu doar o binecuvântare. Ele reprezintă o etapă din bătălia spirituală și nu o vacanță de odihnă.
3. Când inima părăsește cadrul de protecție stabilit de Domnul, ea se dezlănțuie și ne târăște în păcat.
4. Principala cauză a căderii noastre, se află în lăuntru nostru, și nu în afara noastră.
5. Persistența în compromisuri mai mici, va duce mereu la compromisuri mai mari.
6. Păzirea poruncilor rămâne condiția esențială a binecuvântării și rămânării în relația cu Dumnezeu, condiție care nu se negociază, nu poate fi înlocuită cu nimic altceva și nimic nu-i poate reduce importanța: nici chiar zidirea Templului (Bisericii).
7. Dumnezeu este intransigent ca să pedepsească fărădelegea și idolatria. Nimeni și nimic nu îl ajută în fața mâniei lui Dumnezeu pe cel care persistă în păcat și refuză cu încăpățănare harul pocăinței.

III. Procesul căderii și semnele care arată înspre o cădere spirituală viitoare.

1. Subestimăm forța păcatului pe care o purtăm în noi, în firea pământească.
 - a. Uităm că adevărata bătălie este în lăuntru nostru, cu noi înșine, și că inima noastră este nespuse de înșelătoare și deznădăjduit de rea și că dorințele și poftelile acesteia pot izbucni oricând cu forță ca să ne dezlipească de Domnul.
 - b. Uităm că slăbiciunile noastre nu se diminuează și că le vom purta în noi până la moarte.

2. Părăsim cadrul de protecție fixat de Dumnezeu pentru protecția noastră.
 - a. Credem că deținem controlul asupra inimii noastre și ne permitem să neglijăm cadrul trasat de Domnul ca să ne ajute să nu ne abatem inima de la EL.
 - b. Ne apropiem de zonele în care inima noastră devine extrem de vulnerabilă, fără să fim conștienți de acest lucru.
3. Tolerăm anumite slăbiciuni din viața noastră.
 - a. Nu le tratăm cu maximă seriozitate. Le lăsam teren în viața noastră. Nu ne mai luptăm până la sânge cu ele. Ne obișnuim cu ele, nu ne mai par așa de grave și începem să ne complacem în ele.
 - b. Nu acceptăm tratamentul de vindecare propus de Dumnezeu. Timpul trece, iar ele, în loc să ne devină mai supuse, capătă mai mult teren și putere în viața noastră.
4. Începem să explorăm „granițele” poruncilor lui Dumnezeu.

Nu suntem preocupați de centru, de a fi cât mai departe de graniță. Ne interesează cât de mult putem înainta spre limita legii fără să păcătui. Începem să negociem granițele și să le lărgim.
5. Începem să ne justificăm slăbiciunile și micile compromisuri în care persistăm.
 - a. Privim spre domeniile în care suntem credincioși, pentru a diminua gravitatea domeniilor în care suntem mai puțin credincioși.
 - b. Invocăm faptele noastre neprihănite din trecut, anii de credință, confirmările primite de la Domnul în viața noastră, bunătatea Sa, îngăduința sa, promisiunile Sale, disponibilitatea Sa fără margini de a ierta, rolul nostru în lucrarea Sa și în mintea noastră se diminuează intransigența lui Dumnezeu în a ne pedepsi și chiar în a ne lăsa în voia minții noastre din pricina păcatului.
6. Suntem lipsiți de obiective spirituale concrete, și nu mai suntem preocupați de creșterea noastră spirituală și de extinderea Împărăției, de următoarele etape ale planului Său cu noi și Biserica Sa.
7. Starea de bine și de pace, devine un scop în sine și nu un cadru binecuvântat în care ne putem focaliza energiile pentru slujirea lui Dumnezeu și a Bisericii Sale. Ne bucurăm de pace și atât, în loc să ne bucurăm că, având pace, putem zidi Biserica Domnului!
8. Planurile noastre, proiectele personale devin prioritare. Ele devin centrul atenției inimii noastre. Suntem mai preocupați de succesul și acumulările noastre pe acest pământ decât slujirea Domnului și relația noastră personală cu El.
9. Inima începe să se alipească din ce în ce mai mult de lucrurile materiale, efemere.
 - a. Le prețuim din ce în ce mai mult, ne gândim din ce în ce mai mult la ele și investim din ce în ce mai multe energii, bani și timp de dragul lor.
 - b. Ba mai mult, de dragul acestora, suntem dispuși să facem anumite compromisuri pe care nu le făceam înainte.
10. Ne luăm în serios reușitele și succesele.
 - a. Devenim din ce în ce mai sensibili la aprecierile oamenilor.
 - b. Începem să împărțim slava între noi și Domnul.
11. Nu ne mai purtăm aspru cu trupul nostru. Ne relaxăm, ne odihnim, lăsam garda jos și ne lăsam mai frecvent conduși de dorințele inimii noastre.
12. În relația cu persoanele de sex opus ne permitem să depășim anumite granițe, să nu mai fim așa de vigilenți. Nu mai luăm în serios porunca: „Fugiți de curvie!”
13. Respingem atenționările și muștrările Cuvântului și ale fraților cu privire la aspectele controversate ale vieții noastre, cu privire la slăbiciunile pe care le tolerăm.

Ținând cont de toate acestea, să nu uităm și faptele că:

- Harul Domnului este foarte mare!
- Puterea Duhului Sfânt ne stă la dispoziție!
- Chemarea înspre EL, înspre inima LUI, este puternică.
- Soluția pentru vindecare este și clară, și simplă, și logică.
- Promisiunile Lui sunt ferme
- Prezența și asistența Duhului Lui pentru ajutor în împlinirea cerințelor LUI este intensă.

(2 Cronici 7:13-14) Când voi închide cerul..... dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga și va căuta fața Mea, și se va abate de la căile lui rele îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara.